

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogerske dežele za vsako leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čestite p. n. naročnike, kateri so z naročnino na dolgu, uljudno opozarjamo, da nam blagovolé isto do četrtka, 1. decembra, uposliti, ker drugače jim bo list brezpogojno ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kriza.

V Ljubljani, 25. novembra.

V nemške levice sobotni klubovi seji naznanili je te stranke zaupni mož v ministerstvu, grof Kuenburg, da je podal svojo ostavko, kaj dan potem, ko je ministerski predsednik grof Taaffe odgovoril tako življajno na besede princa Schwarzenberga. Grof Kuenburg storil je ta korak iz lastnega nagiba, ne da bi bil v to od svoje stranke pooblaščen, ker se mu je zdelo neumestno, ostati še nadalje član vlade, katere načelnik je storil velevažno izjavo brez vednosti veliko stranko zastopajočega ministra. Levičarji so ta ukrep svojega ministra soglasno odobrili in se postavili v odločno nasprotstvo zoper vlado, vsled česar je nastala parlamentarna kriza.

Situacija je zelo zamotana. Levičarji so nezadovoljni, ker grof Taaffe ni zavrnil državnopravnih tendenc, izrečenih po princu Schwarzenbergu, nego celo napovedal imenovanje novega češkega ministrakrajana, naravnega zastopnika teh tendenc, in ker je odklonil nasvet Plenerjev gledé rešitve jezikovnega vprašanja. S tem je ministerski predsednik postavil se na stališče, diametralno nasprotno poglavitnim tirjavam levičarskega kluba, odpoved Kuenburgova torej ni neosnovana in tudi nezadovoljnost levičarjev ne brez poudara. Levica grozi vsled tega z opozicijo, kar bi popolnoma premenilo razmere v državnem zboru, ker bi razpadla trojna večina in bi morala vlada iskati drugih zaveznikov.

Vsled odpovedi ministra Kuenburga, katere odpovedi pa cesar še ni vprejel, začela so se mej vlado in levičarji pogajanja v svrhu, obraniti nemške liberalce v dosedanji poziciji. Predno je grof Taaffe začel pogajanja, posvetoval se je s svojimi ministerskimi tovariši in poizvedel seveda tudi mnenje cesarjevo, potem pa se postavil na stališče, da le-

vičarji nimajo uzroka začeti opozicijo, češ, da ni ničesar takega rekel, kar bi jih v to sililo. Nemci ugovarjajo temu, sklicujé se na napoved o imenovanju češkega ministra, kateremu bi bila seveda naloga zastopati državnopravni program čeških strank. Vrh tega so levičarji jako nezadovoljni, da še vedno nimajo odločilnega upliva na vlado in v parlamentu in ker izgubljajo zaslombo v volilnih vse bolj in bolj, zdí se jim sedanja prilika najprimernejša, rešiti vsa ta in še nekatera druga vprašanja.

Pogajanja z grofom Taaffeom še niso dognana in tudi do torka najbrž še ne bodo. Levičarji formulirali in sporočili so grofu Taaffeu pogoje, pod katerimi bi bili pripravljeni ostati še v bodoče vladna stranka. Podrobnosti tega ultimatumu še niso znane, vé se pa, kaj prav za prav teži levičarska srca in kakšne so njih želje, če so to sploh zahtevali, kar razglašajo po svojih listih.

Pred vsem zahtevajo, naj vlada sestavi trdno parlamentarno večino, kateri bi bilo mimo levičarjev privzeti poljske poslance, klub Coroninijev, nekatere zmerne klerikalce in eventuelno češke veleposestnike, nikakor pa ne odločnih klerikalcev in slovenskih ter hrvatskih poslancih. V tej trdni večini imeli bi seveda levičarji odločilno besedo in zategadelj bil bi samo pravično in primerno, da se pomnoži število levičarskih ministrov, akotudi bi se imenoval češki ministrakrajan. Tretji pogoj, ki so ga stavili levičarji, je naperjen zoper češko državno pravo. Oni zahtevajo, naj se vlada določno in definitivno izreče zoper državnopravne tendence češke in naj uporabi ves svoj upliv v to, da deželni zbor češki vzprejme punkcacijske predloge.

Skromne te zahteve niso, kakor sploh levičarji ne poznajo skromnosti. Vprašanje je le, ali hoče in more grof Taaffe vsem tem željam ugoditi. Vlada ima sicer v nas veliko moč, vsegamogočna pa venderle še ni. Da se uda grof Taaffe levičarskim zahtevam, spremenil bi se takisto ves parlamentarni položaj, kakor če se jim ne uda. Večino, kakeršno želé levičarji, more vlada vsak hip sestaviti, ker so ji poljski poslanci brezpogojno udani, a trdna bi taka večina ne bila, zakaj nasprotstvo mej avtonomističnimi Poljaki in centrali-

stičnimi levičarji se ne da kar na kratko odstraniti. Mimo tega bi pa vsled ustanovitve take večine nastala za grofa Taaffe novo neprilika, izgubil bi pokorne Hohenwartovce in najbrž tudi češke veleposestnike ter prišel tako popolnoma v oblast levičarjem, česar si pa nikdar želel ni in tudi sedaj ne želi. Narobe pa, ako bi levičarji zopet prešli v opozicijo, imel bi Taaffe prosteje roke kakor jih ima sedaj. Večino bi že našel, bodisi že kakeršna koli, tako uplivna bi gotovo ne bila kakor nemško-poljska zveza in prav tako večino hoče grof Taaffe. Tudi glede državnega prava in punkcij ni verjeti, da bi grof Taaffe vprejel pogoje levičarjev, a navzlic vsemu temu le ne verjemo, da bo levica pustila svojo sedanjo pozicijo. Uzrokov za to imamo več nego dovolj. Levičarji vedó dobro, kako brezuspešno so sukali bojna kopja celih dvanajst let, ne da bi bili kaj dosegli. V svesti so si tudi, da so njih volilci skrajno nezadovoljni in da prehajajo kar trumoma v nasprotniški tabor, kjer plapolata zastava nacionalcev in zato sodimo po vsi pravici, da sedanje krize ni tako resno zmatrati, kakor bi jo mogel soditi lahkoveren čitatelj nemških listov. Kriza je nastala, ker je bila prilika zato preugodna; levičarji dosegli bodo tudi najbrž nekatere koncesije in to na troške krotkih Hohenwartovcev, stavljenih pogojev pa grof Taaffe gotovo ne bo izpolnil vseh in tako, kakor so razglašeni. Da jih izpolni, zapustil bi sam stališče zadnjega prestolnega nagovora in zatajil vso svojo preteklost, tega pa ne bo storil, zlasti ker mu tega ni treba storiti. Saj lahko z Luegerjem reče: Machen's keine Manderln, ich brauch' Sie ja gar nicht, ich geh' halt zu den Hohenwartianern.

Rešitev krize je v rokah cesarjevih. Kdaj bo stvar dognana, še ni moči povedati, nedvomno pa še tekoči teden. Zgodi se pa karkoli, mi Slovenci nimamo nič preveč pričakovati. Ako dobi levica oblast v roke, prestopili bodo naši poslanci, češki veleposestniki ter Staročehi v opozicijo in grof Taaffe se bo prepričal, kako modre so besede Thiersove: „Le pouvoir aux mains a' un parti c'est la foudre aux mains d'un enfant“, ako pa levica ne pride na krmilo, pa mi — tudi ne bomo še vriskali.

LISTEK.

Gospod Šramek.

(Češki spisal Bohdan Kaminský; preložil Vinko.)
(Dalje.)

Tudi natakara, natakrena stara Mica, pogledala je čisto na dobrovoljca v modrem predpasniku, kot bi mu hotela reči: „Kako si bedast!“

Mož v modrem predpasniku je te besede časih, a le časih razumel. Zdelo se mu je namreč, da vé, kaj je zapisano v teh pogledih. A zakaj je bedast?

„Zakaj sem bedast?“ mislil je sam pri sebi. A nikoli ni mogel premišljevati dolgo, ker so karte in ta družba na okolo neprestano zavzemali njegovo pozornost. Izmej prenočevalcev in kart je moral metati ven le prave...

Ko je žena hišnega hlapca časih prej, nekako ob desetih, odšla z Emilko, nehal je gospod Šramek smehljati se v zrkalo. Odbajal je navadno po jednajeti uri, ko je hišnik hrupno zaklepal velika črna vrata. Časih se je tudi gospod Šramek odpravil že o polu desetih.

„Kam pa, kam?“ klicali so vsi čudeč se. „Saj je vender pivo dobro danes.“

„Dobro, a meni se dremije,“ odgovori on, prikloni se gosposki mizi ter odide, devaje si na glavo brezlični klobuk.

„Gospod Šramek se lahko smeje,“ pristavil je časih od vrat sém stari odurni hišni blapec k navadnemu svojemu „Bog daj lahko noč!“

„Vi greste lepo domov, človek pa se mora tu ubijati s to drubalijo... Niti igrati ne more, niti si smodko zapaliti... sodrga ti umazana. Bog daj lahko noč!“

Morda največ pozornosti je obračal na Šramka tam pa tam prihajajoči gost gosposke mize, oficijal davčnega urada z dobrovoljnim izrazom v obrazu in temno lasuljo, katero si je bil kupil pred davnim časom, ko se mu je mej kostanjastimi lasmi pričela kazati izdajaska pleša.

Oficijal je od tega časa ostal pri svoji lasulji, koje temni in svetli lasje so časih delali smešen utis, kadar mu niso pokrivali cele glave in kadar so se v njih najbližnjem sosedstvu na tliniku in okrog ušes pojavljali drugi lasje, že jako osiveli, prav za prav rumenkasto izpreminjajoči se, in kadar je izpod bujnih, gostih in temnih las gledal stari, nagubani, a dobrodušni in mirni obraz s čisto belimi brki.

Oficijal, stanujoč v tej hiši, je prihajal v gostilno po dvakrat na teden in Šramek je bil časih toli neugoden in nepreviden, da je oficijala imenoval samo „gospoda Zajička“.

„Kaj neki misli Šramek, da človeka žali ter mu jemlje čast, katera mu gré,“ dejal je vsak pot gostilničarju oficijal, kateremu se je zdelo neodpustljiv greh, rabiti v razgovoru z njim samo priimek, a ne naslova.

Oficijal Zajiček je bil človek, ki ni mogel zaspati, ako si pred spavjem ni nosu namazal z jelebovim lojem ter na stol pri vzglavji položil svečo z na pol odprto skrabico vžigalic, ali če bi bil v groznem naključju pozabil položiti k postelji Hoffmanove kapljice, želodečno grenko sol in navadno sol, katera v žlici vode raztopljena dobro učinkuje proti strahu, kajti, kot je trdil oficijal, „človek nikdar ne vé, kaj se utegne zgoditi.“

Kakor je razvidno iz teh, sicer ne vseh, a dosti značilnih znamenj, živel je oficijal sila redno in natančno. Sin njegov je na akademskem gimnaziju pohajal osmo šolo ter se pripravljaj na zrelostni izpit. Kot sleherni dijak govoril je o njem kot o najvažnejši stvari na svetu, a vender ne s tako strastjo kot njegov oče. Zrelostni izpit, to je bila

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. novembra

Kriza.

Iz levičarskih krogov se poroča, da je grof Taaffe pač pripravljen, vzprejeti v ministerstvo še enega levičarja, da pa ne mara iz večine izločiti Hohenwartovega kluba, niti se izreči zoper češko državno pravo v tem smislu, kakor želé levičarji. Nemškočeški poslanci silijo v opozicijo in desno krilo stranke pod vodstvom Chlumeckega se jim le težko upira. Danes, v ponedeljek, sklicana je zopet klubova seja. — Nemški nacionalci ukrenili so v klubovi seji, da bodo podpirali levičarje v boju zoper državno pravo, sicer pa se ne bodo utikali v sedanjo krizo. — Glasilo poljskega kluba, „Czas“, piše: „Ako je bilo treba dokazov za to, kako nevarno bi bilo, netiti levičarske nade, da pride ta stranka kdaj na krnilo, tako je sedanja jeza njenih organov najbolji dokaz. Levica, ki še nima oblasti v rokah, zmatra ministrove besede, da bi mogel priti v ministerstvo zastopnik največje in ekonomično najbolj razvite dežele, za hudodelstvo. „Czas“ zahteva od poljskih poslancev, naj se nikakor ne vežejo, ampak tirajo naj še nadalje politiko proste roke.

Dvojna mera.

Nemški narodni listi pišejo z vidno nevoljo o židovskega poslanca dr. Blocha zadnjem govoru, v katerem je ta mož navajal nebroj dokazov, kako protiaustrijski, perfidno in nepatriotično pisari Schönerer v svojem listu. Tako očitania bodejo Nemci, ki so kolikor toliko uneti za Schönererja in zato očitajo Blochu, da je denunciral. Bloch je denunciral in navajal dokaze, kaj pa so storili tisti nemški poštenjaki, ki so o svojem času lažljivo denuncirali slovenske beletistične liste ter si s tem stekli pohvalo teh istih listov!

Razmere na Ogrskem.

Besede princa Schwarzenberga o dualizmu so na Ogrskem naredile močen utis ter našle v parlamentu kakor v novinah primeren odgovor. Vse opozicijske stranke so protestovale zoper to, da se v cislitvanskem parlamentu govori o dualizmu kot o stvari, katera je državi na škodo in to z odlične strani. Wekerle je na to srečno odgovoril, da ministerstvo Taaffeovo še ni pokazalo, da stoji na tem stališču, pozabil pa je povedati, da se Taaffe v zadnjem svojem govoru tudi ni izrekel zoper to stališče. Časopisje seveda rohni samega svetega srda radi krivice, ki se je zgodila Ogrski in preti s personalno unijo. — Vladi se opozicijske stranke še niso zoperstavile tako odločno, kakor so časih nasprotovale drugim ministerstvom, a prijateljstvo, iz začetka napovedano, se je že močno ohladilo. Zanimivo je tudi to, da sedi v vladi gospod Hieronymi, minister notranjih rečij. Ta mož se je šele pred kratkim na nekem volilskem shodu izrekel o narodnostnem vprašanju v zmislu, naravnost nasprotnu vladnim tendencam, zato mu je pa sedaj zelo neugodno, da ga slovaška in rumunska glasila spominjajo tistih njegovih besed. Tudi madjarskim listom niso všeč nazor, katere je imel Hieronymi, in „Magyar Hirlap“ zahteva naravnost, naj minister tiste svoje besede „pojasni“. Nova vlada izrekla se je za „čistost narodne konsolidacije“ to je za madjarizacijo in zato ni našla pri nemadjarskih narodih nikakih simpatij, ampak zadelo ob odločen odpor.

Vnanje države.

Trojna zveza.

Na Nemškem se politiki sedaj ne zanimajo za ničesar drugega, kakor za vojaško predlogo. Vlada bi nasprotnike predloge oplašila tako, kakor je to znal Bismarck. Zato toži, da je položaj nevaren in

stvar, o kateri bi bil ta govoril po dnevi in po noči. „Dokler sin ne napravi zrelostnega izpita,“ dejal je o vsaki priliki. Ubogi oficijal je mislil, da je človek, kateri ga prestane srečno, ali celó z odliko, že za celo življenje rešen in zavarovan. Zato ga je pa tudi Šramek zanimal v polni meri. More li biti človek z dobrim zrelostnim izpitom in kar je poglavitno, sin dobre, splošno spoštovane obitelji, kot je bil Šramek, tako problematiško in čudno, skoro bi rekel, izgubljeno bitje...?

„Je li mogoče? Jajajaj! Je li mogoče?“ vzkliknil je oficijal nekoč ves zavzet, ko mu je bila Bertina mati povedala, da je bil Šramkov oče kipar in profesor modelovanja na nekem zavodu. „Čudno, prečudno,“ čutil se je oficijal, useknivši se v velikansk višnjele robec in brisaje si nos z manjšim, belim robcem, katerega je izvlekel iz drugega žepa. „Čudno, prečudno! Profesor! Jajaj! In iz poštene obitelji! Nu, ta je vreden, da bi ž njega za živa rezali jermene, dà, jermene,“ pristavil je ostro. „Kako veselje! Profesor! In on je bržkone jedinec! Za pet ran Božjih,“ grozil se je oficijal in čudo, da ni poslal gori v stanovanje natakariče, naj mu žena iz tega in tega predala pošlje tako in tako steklenico kapljic. (Dalje prih.)

nekateri listi naznanjajo naravnost, da bo grof Caprivi v prvi odseki seji podprl vojaško predlogo s tem, da bo pokazal na — Italijo. Glasom teh listov je Caprivi poučen, da Italija trojne zveze ne bo več obnovila, ampak skušala osigurati si nevtralnost, valed česar je potrebno, da Nemčija pomnoži svojo vojsko.

Panamska aféra.

Veliki parlamentarni škandal, katerega so pričakovali ljubitelji senačnih dogodov, premenil se je v poraz denuncijantov, kateri so kričali in apili, ker — sami ničesar dobili niso. Poslanec Delahaye je dolžil 150 poslancev, da so bili podkupljeni, a poklican pred komisijo, ni hotel podati dokazov za svoje trditve, ampak zahteval, naj komisija sama najde materijalne dokaze, on da ima samo moralne. Drugi kričač Drumont je sedaj zaprt in ker se je branil izpovedati kaj, dokler je v zaporu, izpustili so ga. Isto tako je komisija ustregla z več stranij izrečeni želji, naj se zdravniško dožene, ali je storil baron Reinach naravno smrt ali ne.

Revizija ustave v Belgiji.

Odsek za revizijo ustave deluje izredno počasi in to po uplivu vlade, katera želi vso stvar zavleči čim dlje mogoče. V zadnji seji tega odseka preklicala je vlada svoj predlog o kraljevem vetu. Vodja naprednih elementov, Pavel Jenson, stavil je potem ta predlog sam, a večina ga je odklonila. S tem je vsa revizija pokopana. Kralj je stavil določno zahtevo, naj se mu prizna vето ter izrečno povdaril, da bi samo v tem slučaju odobril novo ustavo. Torej se bo zopet začel boj proti klerikalno-liberalnim zatiralcem svobode. Uboga Belgija!

Dopisi.

Z Dunaja 27. nov. [Izv. dop.] († France Miklavčič.) V petek, 25. t. m., spremili smo k večnemu počitku Franceta Miklavčiča, jednega najboljših članov slovenske kolonije Dunajske —, ki je po kratki a mučni bolezni v 56. letu svoje starosti umrl. Pokojnik porodil se je v Dvoru pri Žužemperku. Tehniške nauke je zvršil na Dunaji l. 1860. Najprvo je služboval pri južni železnici; znameniti Hellwig pridobil je Miklavčiča, katerega izredna nadarjenost je zaslovela celo mej nemškimi najznamenitejšimi tehnikami, za severno zahodno železnico, katero je pokojnik gradil in jej služil do svoje smrti. A tudi pri drugih zgradbah se je pokojnik udeleževal. Nemški list na Dunaji poroča, da je gradil železnico čez Brenner. V svoji stroki priobčil je več znamenitih spisov v nemških strokovnih časopisih. — Ranjki je bil skoz in skoz ženijalen mož, pri tem pa tibega, skromnega značaja. Ko so se začeli pred leti Dunajski starejši Slovenci shajati v slovenskem klubu, pridružil se je takoj tudi on, in Dunajski Slovenci, stari in mladi, spoznali so v pokojniku najljubeznivejšega prijatelja. Vsak napredek Slovencev v domovini je Miklavčiča razveselil neopisno. Miklavčič je bil večji čas svojega življenja v tujini — a pri tem ostal je zvest sin svojega naroda. Pokojnik pa ni bil samo Slovenec — temveč tudi Slovan. Potrebo duševne vezi Slovencev z drugimi slovanskimi narodi je često povdarjal. Uresničeval je to svojo mišljenje s tem, da je na Dunaji občeval ne samo s svojimi ožjimi rojaki, temveč tudi z drugimi Slovani, posebno s vrlimi Čehi. Miklavčič bil je tudi član raznih slovanskih društev, tako „Slovanskega Sokola“, „Slovanske Besede“ itd. na Dunaji. Bival pa je seveda najrajši mej ožjimi svojimi rojaki Slovenci. Podpornemu društvu za revne visokošolce na Dunaji bil je zvest član; često je naglašal, kolike koristi more to društvu imeti ne samo za revne visokošolce, temveč za slovensko domovino v obče. Pokojnikova žena bila je Slovenka iz Štajerskega — Antonija Hašnik. Vrlega slovenskega očeta Miklavčiča je neizmerno veselilo, če se je mogel udeleževati s svojo rodbino slovanske slavnosti, posebno pa onih akademičnega društva „Slovenije.“ — Miklavčič je bil tudi mej Nemci, osobito pri svojih podložnih in višjih zeló priljubljen. Velečasten njegov spreved je očividni dokaz temu. Uradniki pevci severozahodne železnice peli so mu nemško žalostinko, oktet akad. društva „Slovenije“ pa je dragemu pokojniku v slovo zapel: Blagor mu!

Po pokojniku žalujejo vdova s šestimi nedolnimi otroci — in mnogobrojni njegovi prijatelji, mej temi posebno člani slovenskega kluba.

Sladko počivaj, dragi France! Vsem prijateljem ostaneš nepozabljiv!

Iz Sežane 25. novembra. [Izv. dop.] (Slovani v avstrijski armadi in iznajdbe.) V šte. 259 „Slov. Naroda“, če se ne motim, sem čital nekaj o iznajdbah slovanskih častnikov, katere so se vpeljale v c. in kr. armado. Uže več

časa pričakoval sem, da se bode z ozirom na to notico v „Slov. Narodu“ kdo javil in naznanil, da v Kostanjevici pri Sežani, pod hišno št. 68 živi še danes 72letni starček Novak Andrej, mizar, kateri je že l. 1859. izumil model za kanone „binterladerje“ in ta model razkazoval pred posebno strokovnjsko komisijo. Isti starček ima dokaze v rokah o tem in sicer izkaznico šte. 232 od 21. m. 1861, v kateri se potrjuje, da je sprejel za ta model 25 gld. odpravnine od vojaškega poveljstva v Trstu. Kdo dandanes fungira pred svetom kot izumitelj avstrijskih teh kanonov, po modelu Slovencev kateri so se izdelavali ni mi znano in zaradi tega se s notico obračam do javnosti s vprašanjem, ali bi ne bilo umestno, da se stvar natančno preišče. Novak Andrej je pripravljen dati vsa pojasnila. Dostavljam še, da isti starček poseduje še druge iznajdbe, katerih pa noče razodevati pred nikomur, ker ne zaupa, ter se boji, da bi se ga vnovič prekanilo. Pripravljen pa bi bil, razkazati jih pred strokovnjsko komisijo in v navzočnosti zaupnih mož. Morda bi se stvar izplačala in zagradel opozarjamo merodajne kroge na tega moža. K.

Izpred porotnega sodišča.

(Kanonik Klun contra „Pavliha“.)

Pred porotnim sodiščem Ljubljanskim vršila se je danes kazenska obravnava o tožbi kanonika Kluna zoper „Pavliha“.

Porotnemu sodišču predseduje deželne sodnije predsednik Kočever, votanta sta deželne sodnije svetovalec Martinak in Tomšič. Zapisnikar je avskultant Petelin. Toženca zastopa dr. Papež, zatoženega urednika Debeveca zastopa dr. Ivan Tavčar. Porotniki izžrebani so sledeči gospodje: Viktor Schiffer, Adolf Galle, baron Wurzbach, Ad. Tönies, Ivan Kopač, Fran Kraiger, Henrik Maurer, Ignacij Moro, Jakob Petrin, Artur Mühleisen in dr. Waldherr, tedaj večnoma Nemci ali nemškega mišljenja. Na zahtevanje porotnika g. Mühleisen-a se zatožba in vse, kar se pri obravnavi govori ali čita, prestavlja na nemški jezik.

Zatožba pravi, da je v 11. številki „Pavliha“ z dne 15. julija 1892 bil natisen člančič pod naslovom „Zamotano vprašanje“, v katerem se omenja dopisa v „Slovenca“ „Iz Rovt“, kjer se grozi „Sokolu“, da mu bodo rovtarski volički pomerili hlače in da utegne kak sokolski klobuk splavati po Savi. „Pavliha“ pravi, da je ta članek pisal kak hlapec, „primojduševac“ stare korenine, v „Slovenčevih“ redakciji ga morajo že poznati, zlasti ker je tudi nekaj duhovnikov, ki nosijo duhovsko obleko, a časih niso nič boljši od hlapcev. Sicer pa naj se obrnejo dotičniki na kanonika in poslanca Kluna, on da je izkušen človek in morda vé, kako je kmet-ske fante naudušiti za cepec in vile in morda prevzame celo vodstvo generalnega štaba te križarske vojske na Jesenicah. Po tem članku čuti se kanonik Klun razžaljenega, ker je imenoma, ne da bi se navedla fakta, dolžen zaničljivih lastnostij in izpostavljen javnemu zasramovanju ter toži vsled tega urednika Hrabroslava Debeveca po §§. 491 in 493 kaz. zak.

Zatoženi Debevec pravi, da se ne čuti krivega, članka ni on sam pisal, niti ga prej čital, predno ga je dal v tisk, ker se mu je mudilo in se je na dotičnega pisatelja zanesel. Članku tudi ni namen, kanoniku Klunu kaj hudega oponašati, stvar gre le zoper gospodo v „Slovenčevih“ redakciji, katera je tak dopis vzprejela. O gosp. Klunu je to navadna šala, kajti njega tikačoti se oddelek članka ni v zvezi s prvim delom, je ločen od začetka in hoče le izraziti, da je morda g. Klun kaj slišal, kako se kmet-ski fantje za take stvari navdušujejo.

Zagovornik dr. Tavčar vpraša zatoženca, ali mu je znano, da je g. Klun glavni sodelavec „Slovenca“, da piše poročila iz državnega zbora za list in mu sploh določa tendenco.

Zatoženec temu pritrdi, na kar dr. Papež odvrne, da to ni dokaz.

Dr. Tavčar predlaga, naj se prebere dotični dopis v „Slovenca“ iz Rovt, vsaj oddelek, ki se tiče izleta „Sokola“ na Jesenice. Če se pa prebere ves dopis, bode mu še ljubše, da se vidi, kako danes pišejo ne šaljivi, ampak resni listi.

Dr. Papež se z nasvetom dra. Tavčarja vjema in dotični dopis se prečita, na kar je dokazilna obravnava končana in sodišče odide, da formulira vprašanja.

Po skoro uro trajajočem posvetovanju vrne se sodišče v dvorano in stavi porotnikom troja vprašanj. Prvo glavno vprašanje meri na to, ali dolž „Pavliha“ članek kanonika Kluna imenoma in v tiskovini zaničljivih lastnostij, drugo dodatno vprašanje, ali je zanemaril urednik dolžno paznost, tretje vprašanje gre na to, ali „Pavliha“ članek kanonika Kluna izroča v tiskovini javnemu zaničevanju.

Zastopnik tožiteljev dr. Papež dokazuje krivdo zatoženca. Kar se „Slovenčevega“ dopisa tiče, kjer govori o klobukih sokolskih, ki bi plavali po Savi

proti Ljubljani, je to res nedostojno in istina je, da je dopis neprijazen „Sokolu“, a kanonik Klun ni v nikaki zvezi s tem dopisom, saj je bil takrat na Dunaji. Pričakuje tedaj zastopnik zatožbe, da bodo porotniki krivdo potrdili. Kar se tiče izgovora zatoženca, da ni bral dotičnega članka, je ničev, kajti vsak odgovorni urednik bi si potem posel prav olajšal, da bi ničesar ne bral. Ako pravi zatoženec, da se gre prvi stavek proti kanoniku Klunu, si s tem svojega stališča ni nič izboljšal, ker je s tem priznal, da se v drugem stavku kanonik Klun samostalno napada, in to je še zlobneje, to je prava, zvita malica. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Kanonik Klun contra „Pavliha“.) Porotniki (načelnik baron Wurzbach) odgovorili so ob 1/4 na 3. uro popoldne na stavljena vprašanja in sicer na prvo vprašanje: „ali je dolžil zatoženec kanonika Kluna v „Pavlihi“ zaničljivih lastnosti“: — Ne z 11 proti jednemu glasu, na drugo dodatno vprašanje: „ali ni zanemaril potrebne paznosti“: Da jednoglasno; na tretje glavno vprašanje: „ali je zatoženec kanonika Kluna izročil javnemu zaničevanju“: Ne z 11 proti 1 glasu; dodatno vprašanje: „ali je zanemaril potrebno paznost“: Da z 10 proti dvema glasoma. Sodišče osvobodi zatoženca Hrabroslava Debeveca zaradi razžaljenja časti in ga obsodi zaradi zanemarjenja potrebne paznosti na 15 gld. globe.

— (Slovensko gledališče.) Sobotna predstava priljubljene opere „V vodnjaku“ uspela je ne gledé na nekatere malenkostne hibe prav dobro in je pohvalno omeniti tako gospo Gerbičovo, gospdč. Danešovo in g. Fedyczkowskega, kakor v tej ulogi prvič nastopivšega g. Pavška. — Pred opero predstavljala se je dra. Vošnjaka veseloigra „Svoji k svojim“ ter vzbudila obilo smeha. Igra je bila spisana sicer za posebno priliko, a nadkrilja druga jednaka dela po stalni notranji vrednosti ter zasluži tudi po svoji tendenci, da se večkrat uprizoni. Snov je sicer navadna, a razpletena je zanimivo, tako da ne opeša gledalčeva pozornost, četudi hitro ugane, kakšen bo konec. Umirovljeni sodnik Pilkovič ima hčerko Zoro, katero je namenil svojemu sorodniku Plevelu, misleč, da je ta naroden mož. Zora ljubi mladega zdravnika dra. Slavca, a stari Pilkovič ga iztira iz hiše, ko izve za to ljubezen. Toda tudi Plevelu pokaže stari čvrsti narodnjak hišna vrata, čuvši, da se je izneveril narodu, zato pa pokliče dra. Slavca zopet nazaj in mu dá Zoro. — Kakor vidno, je snov zelo preprosta in težko, da bi igra imela kaj uspeha, da ni pisana aktuelno in da niso posamni značaji vzeti s srečno roko iz narodnega življenja in da ne delajo in ne govoré tako, kakor vsakdo izmed nas misli — a ne dela. Takšne ljudi videli smo že vsi in jih lahko vidimo vsak dan. Stari Pilkovič je prava slovenska korenina, kakeršnih si želimo več, Plevel, gospa Plevelova, Mica sosebno pa mož klasičnega imena Skrbina von Scherbl so pravi, v vseh potezah izborni karakterizovani tipi. V kolikor se nam vidi snov nekoliko prenavadna, za to nas odškodijo dramatično živi značaji. V tehničnem oziru omeniti bi bilo dvoje. V tretjem prizoru pripoveduje Pilkovič, da sta mu najljubša pesnika Vodnik in Prešern in citira več kitic. To bi po pisateljevem nasvetu lahko izostalo, ker ni važno niti za situvacijo niti potrebno za karakterizovanje značajev. Citirani verzi tudi niso Bog vé kako navduševalni, vrh tega pa je za igralca sila težko govoriti nedramatičen monolog živahnosti in tako karakteristično, da bi ne utrudil poslušalca, nego v njem vzbudil zanimanje za to, kar govori. — Mogoče a neverojetno je pa to, da bi Pilkovič v svojem gnevu pokazal vse ozire na svoja gosta ter jima kar na kratko vrata pokazal; sodimo, da bi bila sama pobrala kopita, da jima je pokazal kot fait accompli zaroko Zore in dra. Slavca. — Omenili smo ta dva nedostatka zategadelj, ker je igra izvirna, dobra in zanimiva ter vredna, da ostane na repertoirju. — Tudi predstava je bila dobra. Gosp. Verovšek pogodil je sodnika Pilkoviča prav dobro in tudi g. Lovšin si je pohvalo zaslužil. Gospa Borštnikova je bila izvrstno maskirana in je igrala Plevelovo v vsakem oziru dovršeno, kakor tudi gospdč. Nigrinova pravo slovensko gospodinjico Mico. Gospdč. Slavčeva je bila jako ljubka Zora, a g. Danilo uprav klasičen Skrbina von Scherbl. Ta uloga je zelo hvaležna a g. Danilo igral jo je izborno. Že maska njegova je bila takšna, da se je gledalec nehoté vprašal: kje sem že videl ta neumni obraz,

kdo hodi tako aristokratsko nerodno, kdo nosi tako sključeno hrbišče? — G. Trnovski je igral dra. Slavca, a ker je začetnik, mu ni zameriti, da ni zmogel uloge. — Gledališče je bilo slabo obiskano.

— (Miklavžev večer „Sokola“) bode letos dne 5. decembra v prostorih Hafaerjeve restavracije na Sv. Petra cesti. Program priobčimo kasneje.

— (Ljudske in dijaške kuhinje Ljubljanske) vodstvo, namreč predsednik g. stotnik V. Hübschman, tajnik g. E. Lah, predsednice namestnica gospa K. Ahn in odbornica gospa M. Murnik poklonilo se je te dni voditelju deželne vlade g. baronu Heimu.

— (Telovadba za dekleta.) Kako važna je telovadba tudi za dekleta, je pač obče znano da pa vkljub temu ni telovadba obligatna na Ljubljanskih šolah, ne bode vsak vedel. Da dobé roditelji priložnost, svoja dekleta k telovadbi pošiljati, ki je toliko potrebna za telesni razvoj in za zdravje, otvorita gospoda Brunet, telovadai učitelj na realki, in Uhl, učitelj na nemški šoli telovadbo za dekleta vsake starosti. Telovadilo se bode v sredah in sobotah od 1/25.—1/26. ure v telovadnici višje realke. Prijave ustmene ali pismene sprejemata omenjena gospoda.

— (Bodoči predpust.) Zanimati utegne naše čitatelje in še bolj morda čitateljice, kako dolg bode bodoči predpust. Za take, ki radi plešejo, bode slaba, kajti predpust bode jako kratek. Trajal bode samo 39 dni. Še slabše bode leta 1894, ko bode predpust trajal le 31 dni. Za to bode pa l. 1895 in 1896 bolj dolg, trajal bode namreč 53 oziroma 51 dni.

— (Najvišje darilo.) Nj. Vel. cesar podaril je 500 gld. iz zasobne blagajne prebivalcem občine Adlešiče v Črnomeljskem okraju, ki so trpeli veliko škodo po toči.

— (Starinske najdbe na Krškem polji.) Kakor se nam poroča iz Krškega, našel je g. J. Pečnik dne 24. t. m. ob rimski cesti, ki je vodila iz Drnovega (Noviodunum) v Trebno (Praetorium Latobicorum), in sicer na desni strani kakih 20 m od ceste obokan rimski grob, podoben našim kapelam. Obok pa se je že zrušil v grob in je vse posode strl. Grob je 2 m dolg, 1.50 m širok in ravno toliko visok. Tlak groba je lepo sestavljen iz opeke. Vrata so od severne strani in poleg njih stojita dva lepo obdelana kamna. Grob je bil lepo slikan, ali omet je že odpadel. V žarah so bili ostanki sežganih mrličev, pod pragom pa je luknja za pepel. — G. Pečnik je našel tudi lep srebrni denar cesarja Avgusta iz l. 10 pred Kr. Izkopavanje se nadaljuje.

— (Strašilo pri belem dnevu.) Iz Zagorja ob Savi se nam piše: Čujte in strmite! Občno se tukaj govori, da v fari Svibno pod Kumom vsaki dan med deseto in enajsto uro po dnevi hudič prihaja v hišo vulgo Babičovo. Ljudem v tej hiši premetava — baje stole in mize, skriva obleko hotečim iti v cerkev, jedenkrat prikazal se je v podobi kozla, drugič petelna. Zapustil je jedenkrat dve pismi, v katerih zatrjuje, da se v tridesetih letih zopet vrne. Pismo mogel je brati baje samo duhovnik. Kateri? Ne vem. Prišel je kapucin ga preganjat. Ker to tukaj in na daleč okrog ljudje pripovedujejo in verujejo (!) in se ljudstvo s tem bega, bilo bi umestno, da kompetentna oblast stori potrebne korake, da bodo Kumljanci pomirjeni in ne bodemo mislili, da živimo v srednjem veku.

— (Odlikovanje.) Domobranski okrajni narednik v Celji g. Josip Intras dobil je srebrni zasužni križec s krono.

— (Umrl) je včeraj v Rajhenburgu ondodni poštar in trgovec g. Anton Kacjan. Pogreb je jutri v torek dopoldne. Pokojnik bi je vedno vrl narodnjak. N. v m. p.!

— (Nemčurstvo peša.) Navzlic ugodni politični konstelaciji vender le nemčurstvo peša semtertja na Štajerskem, kar moramo z zadoščenjem beležiti. Tako je namestništvo v Gradcu razpustilo Šoštanjsko podružnico nemškega „schulvereina“, ker ni izvrševala po pravilih predpisane delavnosti. Z istega razloga razpuščeno je društvo „Schützenverein“ v Slovenjem Gradcu in nemško društvo v Kindbergu v Murski dolini. Dobro, le vedno tako naprej!

— (Izpred sodišča.) Celjsko porotno sodišče obsodilo je v soboto Ptujkega sodnega kancelista Alojzija Toscha radi poneverjenja uradnih novcev na štiri leta težke ječe, poostrene s postom vsak mesec.

— (C. kr. deželnega sodišča svetnik g. Ferd. Steiner v Celovcu) odpovedal se je rad ali nerad časti, podeljene mu na zadnjem „Parteitagu“, na katerem je bil izvoljen članom odbora za pobijanje Slovencev. To svojo odpoved je predsedništvu tega odbora 26. t. m. naznanil.

— (Slovenski renegat in urednik zloglasnih „Freie Stimmen“ v Celovcu, Wolfgang Dobernig,) pozivlje po sklepu „Parteitaga“ v svojem malovrednem lističu od 26. t. m. svoje somišljenike na boj ter priporoča, naskočiti sedaj najprej mešovite kraje, ker tu je potreba dela najnujnejša in je skrajni čas, hitro pobiti vse Slovence, katere bi ne bilo mogoče pridobiti za nemško propagando; na njih posestva treba bi bilo po nasvetu Dobernigovem potem naseliti pristne Nemce, ki bodo rešili Koroško pred poginom in slovanskim navalom. Potem bode mir! No, tako hitro in gladko menda le ne bo šlo in taki veleumi, kakor sta n. p. Dobernig in njegov adjutant Moro tudi še ne bodo zabelili nemškega zelja.

— (Italijanska agitacija.) Za nepotrebno laško šolo v slovenskem Sv. Križu v Tržaški okolici nabralo je društvo „Lega nazionale“ že 3500 gold. V Trstu samem pa pobajajo kar cele trope strganih, lačnih in zamazanih šolskih otrok brez pouka in pomoči. Bolje bi bilo, da „Lega“, skrbi za te mestne otroke, iz katerih sicer postanejo s časom sami divjaki. Za to Lahonom ni mar, pač pa zbirajo velike vsote, s katerimi hote poitalijančevati slovenske okoličanske otroke in v to svrto ustanavljajo laške šole v slovenski okolici, kjer so popolnoma odveč in le dražijo slovensko ljudstvo. Vlada pa vse to mirno dopušča!

Razne vesti.

* (Kardinal Lavigerie f.) Predvčerajšnjim umrl je v Algirju primas afriški, sloveči kardinal Lavigerie v 67. letu dobe svojo. Pokojni kardinal slovel je po vsem svetu kot odločen in srečen borilec zoper suženjstvo, na Francoskem pa so ga ljubili in častili sosebno za to, ker je bil naroden in se je prvi izmed duhovščine določno izrekel za republiko.

* (Moda in politika.) Poleg ruskih emajlov in jednaci dragocenosti so v krogih Pariških dam posebno priljubljeni lišpi iz belih biserov in modrih in rudečih kamenjev sestavljeni, kakor jih izdeluje češka industrija v Pragi. V raznih Pariških prodajnicah je videti raznovrstne zapestnice, broše, zapone in jednake stvari, katere označuje gledalcem mala tablica kot „bijouterie nationale tchèque“ (češka narodna bižuterija.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 25. novembra. V kraljevih Vinogradih skočil je iz tira državne železnice tovorni vlak. Zvrnilo se je 100 vagonov, štiri so močno poškodovani, šest je popolnoma zdrobljenih. Ponesrečil ni nihče.

Pariz 28. novembra. Posamni listi naznanjajo, da sta škofa Clermontski in Saintski odklonila ponudeno jima imenovanje nadškofom v Bourgesu, oziroma Cambrai-ju.

London 29. novembra. Gladstone odgovoril na vprašanja delavcev, ki so brez zaslužka, da bo vlada vso pozornost obrnila na to, da se začne graditi javne zgradbe ter to sporočil socialnodemokratski združitvi.

London 28. novembra. Anarhisti odpovedali nameravani meeting, na katerem so hoteli protestovati zoper to, da se izroči François francoskim oblastvom, ker ni bilo govornikov. Vzlic temu zbralo se je na Algarsquare več tisoč osob, mej njimi več inozemskih revolucionarjev. Posamniki hoteli so govoriti, kar pa je policija zabranila. Vse se je vršilo mirno in v redu.

Narodno-gospodarske stvari.

— Pri arzenalu avstrijskega Lloyda v Trstu zagotoviti je za l. 1893. potom splošne konkurence potrebnščino raznih konopnih vrvi za ladije in platna za jadra. Dotične ponudbe vložiti je do 15. decembra t. l. 12. ure opoldne pri arzenalu avstr. Lloyda v Trstu. Razpis dobave in podrobni pogoji pogledajo se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Sajeenje tabaka v Dalmaciji. Za bodoče leto se je izdatno razširilo dovoljenje saditi tobak v Dalmaciji. Vender je tudi še zdaj vsa severna stran Dalmacije izključena od te dobrote, akopram bi ravno v teh siromašnih krajih bilo prebivalstvu v veliko pomoč, ako bi smelo saditi tobak.

— 75.000 goldinarjev je glavni dobiček velike 50krajcarske loterije. Opozarjamo naše čestite čitatelje, da je žrebanje nepreklicno 1. decembra.

Umrli so v Ljubljani:

25. novembra: Oskar Klemenc, strojevodje sin, 2 leti, Marije Terezije cesta št. —, Kolizej, za božjastjo. — Ivanka Černe, fjakarjeva hči, 3½ leta, Marije Terezije cesta št. 5, davica. — Franc Wideman, poštni sprevodnik, 78 let, Marije Terezije cesta št. 6, ostarelosti.
27. novembra: Rozalija Hönig, profesorjeva vdova, 81 let, Kolodvorske ulice št. 16, bronhitis acuta.

V deželni bolnici:

21. novembra: Marija Koblar, delavka, 19 let, anam acuta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. nov.	7. zjutraj	744.7 mm.	— 1.8° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	745.9 mm.	— 0.6° C	m. vzh.	jasno	
	9. zvečer	748.3 mm.	— 5.6° C	sl. vzh.	jasno	
27. nov.	7. zjutraj	749.1 mm.	— 10.2° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	749.2 mm.	— 3.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	750.4 mm.	— 8.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura —2.7° in —7.5°, na 5.2° in 9.8° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. novembra 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	467,914.000 gld.	(— 11,162.000 gld.)
Zaklad v gotovini	288,812.000 "	(+ 164.000 ")
Portfelj	165,719.000 "	(— 8,249.000 ")
Lombard	24,041.000 "	(— 1,307.000 ")
Davka prosta bankovčena rezerva	28,865.000 "	(+ 11,442.000 ")

Dunajska borza

dné 28. novembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 98.05	gld. 97.95
Srebrna renta	" 97.80	" 97.60
Zlata renta	" 115.50	" 115.45
5% marcna renta	" 100.50	" 100.50
Akcije narodne banke	" 987.—	" 987.—
Kreditne akcije	" 317.75	" 317.—
London	" 119.80	" 119.80
Srebro	" —	" —
Napol.	" 9.55	" 9.55½
C. kr. cekini	" 5.67	" 5.67
Nemške marke	" 58.85	" 58.85

Loterijne srečke 26. novembra.

V Trstu: 81, 47, 7, 21, 4.
V Linci: 4, 65, 41, 19, 80.

Jurij Mihalič, magistratni koncipist, naznanja v svojem in v imenu svojih bratov in sester: **Adolfa Mihalič-a**, kr. davkarskega uradnika; **Frana Mihalič-a**, c. in kr. stotnika v pok.; **Edvarda Mihalič-a**, c. kr. finančnega komisarja; **Katarine Mihalič** omožene **vitez Burgoj**; **Jožefe Mihalič** omožene **Rokrohr** in **Jeny Mihalič**; vsem sorodnikom in znancem žalostno vest, da je njih ljubljena, nepozabna mati, gospa (1804)

Marija Mihalič roj. pl. Gorenčir
c. kr. majorja udova

dné 25. t. m. ob 9. uri dopoldne, v 86. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki drage umrle so se dné 26. t. m. v Novi Gradiški izročili materi zemlji v začasni počitek.

Blagi, gorki molitvi vseh prijateljev in znancev priporočamo dušo naše nepozabljene dobre matere.

V Ljubljani, dné 26. novembra 1892.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je danes gospod

Anton Kaojan

c. kr. poštar, trgovec itd.

po kratki in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, umrl.

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, dné 29. t. m.

Dragi ranjki bodi priporočen v blag spomin in molitev.

Reichenburg, dné 28. novembra 1892.

(1300)

Žalujoči ostali.

Praktikant in učenec

se takoj vzprejmeta. (1278—8)

Kje? pové upravništvo „Slovenskega Naroda“.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmenova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotni, poštevanka, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškoljke in srebroškoljke, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (12)

Tinktura za želodec

katero prireja (59—12)

lekarnar **Gabrijel Piccoli**

lekarna „Pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.

Ta tinktura za želodec je sredstvo, ki lahko vendar zdatno krepiča opravi prebavnih organov in pospešuje odprt život. Dr. Hager, doktor filozofije in medicine itd. itd. v Frankobrodu n. O. in prof. Knapič, zapriseženi sodni kemik v Ljubljani, sta to tinkturo za želodec kemično analizovala in soglasno našla, da ni drastično sredstvo.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabožkih po 12 steklenic in več. Zabožek z 12 steklenicami stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 steklenic gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik. 1 steklenica stane 10 kr.

Stenski koledar cena 25 kr.
Skladni koledar cena 60 kr.
dobirata se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcih.

Razglas.

Da se zagotovi

hrana in pripraga odgnancem

pri odgonski postaji v Ljubljani za 1893. leto, vršila se bode v četrtek dné 1. decembra t. l. od 10. do 12. ure dopoldne pri tukajšnjem uradu minuendo licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podvzetniki s pristavkom, da je udeležitelj 50 goldinarjev varščine položiti.

Magistrat Ljubljanski kot odgonska postaja

dné 21. novembra 1892.

(1302—2)

Naznanilo prodaje.

Na prodaj je v Brežicah v Jože Kukovičevo konkurzno maso spadajoča zaloga

drobnega in specerijskega blaga ter železnine z vsem pohištvom v štacuni.

Zaloga se je sodnijsko cenila na 9245 gld. 44 kr. a. v. in se bode prodala onemu, koji največ za njo ponudi.

Dotične ponudbe vzprejemajo se do dné 12. decembra 1892 v pisarnici g. dra. Gvidona Srebré-ta, odvetnika v Brežicah, kot oskrbnika konkurzne mase. Tam se tudi lahko pregleda cenitni zapisnik.

Polovica kupnine plača se takoj po vzprejeti ponudbi, druga polovica pa se mora s 5% obrestmi pupilarno zavarovati in v treh mesecih poravnati.

Štacuna v ugodni legi se lahko takoj odpre in trgovina takoj začne.

(1295—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ad št. 8909.

Razglas.

IV. 1890.

16.

Na izrecno prošnjo dedičev umrlega gosp. **Antona Jeršana**, posestnika z **Unca**, se s tem razglaš, da je dovolila slavna c. kr. okrajna sodnija v Logatci z odlokom z dné 9. novembra 1892, šte. 8909, da se smejo na prostovoljni javni dražbi posestva **Antona Jeršana**, kakor:

poslopja, vrti, njive, senožeti, pašniki in gozdi

po parcelah prodajati.

Ta dražba prične se dné 1. decembra 1892 ob 9. uri dopoldne v zapustnikovi hiši na **Uncu** šte. 10 in če bo potreba nadaljevala se bode dné 2. in 3. decembra t. l.

Klicna cena vsake parcele naznanila se bode na dan dražbe na podlagi inventarskega zapisnika de praes. 29. novembra 1889, šte. 9760. — Pod to cenitvijo se parcele ne bodo oddajale.

Prodajalci pridržujejo si pravico v teku 14 dnij, tekočih od dražbenega dne naprej, prodajo preklicati in razveljaviti.

Natančnejši dražbeni pogoji naznanili se bodo na dan prodaje in se zamorejo tudi poprej pri c. kr. okrajni sodniji v Logatci pregledati.

Dražba gozdov se bode pa pozneje s posebnim razglasom naznanila.

V Logatci, dné 25. novembra 1892.

Ignacij Gruntar

(1300—2)

c. kr. notar kot sodniški pooblaščenec.

Velika 50krajcarska loterija.

Žrebanje že v četrtek!

(1207—13)

Glavni dobiček:

gld. 75.000 gld.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.